

Za profesorem Vladimírem Tichým



Profesor RNDr. Vladimír Tichý, CSc., narozen 10. 5. 1923 v Boskovicích, zemřel 3. února 2003 ve svých nedožitých osmdesátinách.

V r. 1942 dokončil státní reálné gymnázium v Boskovicích maturitou. Po ní byl během zbývajících válečných let zaměstnán jako pomocná kancelářská síla v Boskovicích. Po skončení 2. světové války absolvoval svá vysokoškolská studia na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně v oboru učitelství chemie a biologie v r. 1949. Poté získal po předložení disertační práce na téma *Antibiotický účinek lišejníkůvé stříčky na růst dřevokazných hub* a po složení rigorózních zkoušek v r. 1951 titul doktora věd přírodních.

Po ukončení vysokoškolských studií byl přijat do zaměstnání jako asistent na Přírodovědecké fakultě MU v Brně, a to na Ústavu pro fyziologii rostlin, vedeném prof. Rypáčkem. Tamtéž v letech 1952 až 1955 absolvoval aspirantské studium a v r. 1957 obdržel po obhajobě disertační práce vědeckou hodnost CSc. Poté zastával na tehdejší katedře fyziologie rostlin, mikrobiologie a genetiky místo odborného asistenta a od

r. 1956 pracoval jako vědecký pracovník tehdy při katedře nově zřízené laboratoře fyziologie a anatomie rostlin. Vedle své odborné práce se zúčastňoval výuky formou praktických cvičení a přednášek, vedl diplomové práce posluchačů a byl členem řady zkušebních komisí. V letech 1963 až 1966 zastával funkci proděkana fakulty pro pedagogickou práci.

V roce 1962 byl na základě úspěšného habilitačního řízení jmenován docentem pro obor fyziologie rostlin. V roce 1968 proběhlo jeho profesorské řízení, avšak vzhledem k následným politickým normalizačním perzekucím se jeho odborný růst zastavil a teprve po roce 1990 byl jmenován profesorem pro obor fyziologie rostlin.

Ve svých 145 odborných publikacích, pojednáních a popularizačních článcích se zabýval zejména fyziologií dřevokazných hub zvláště s ohledem na jejich schopnosti tvorby humusu. Zkoumal také vliv humusu na fyziologické projevy rostlin a jejich růst zvláště i v interakci s minerální výživou. V jeho práci je možno obdivovat široký tematický záběr, nápaditost a využití netradičních metod. Použitím paramagnetické rezonance potvrdil koncepci akademika Práta, že mnohostranný příznivý účinek humusových látek na rostlinný metabolismus je podmíněn přítomností volných radikálů a že je lze považovat za nespécifické stimulatory.

Profesor Vladimír Tichý byl člověk bezkonfliktní povahy, velmi spolehlivý, uvážlivý a moudrý, houževnatý vědec a laskavý učitel, avšak i člověk veselý, vtipný a přátelský. V roce 1989 vzhledem k zdravotním problémům odešel natrvalo z fakulty a zbytek svého života trávil v rodinném domku a na zahrádce na Chudobově ulici v Židenicích. Při mých návštěvách v tomto jeho zázemí rád vzpomínal na mnohé pracovníky fakulty a mimo jiné připomínal 10. květen jako datum společného narození jeho a astronoma docenta B. Ondrlíčky, kdy společně navštěvovali akademika O. Borůvku narozeného týž den, aby mu blahopřáli. Zdravotní nepřízeň posledních let snášel velmi trpělivě; velkou oporou mu bylo přitom jeho rodinné zázemí.

F. PLHÁK